

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **S.**, bývajúcej v **K.**, proti odporcovi **I.**, bývajúcemu v **K.**, zastúpenému JUDr. **J.**, advokátom so sídlom v **K.**, **o určenie výživného**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 13 C 17/2000, o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 19. novembra 2009 sp. zn. 7 CoP 82/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I uznesením z 1. marca 2004 č.k. 13 C 17/2000-104 uložil odporcovi poriadkovú pokutu 2000 Sk a zaviazal ho zaplatiť ju do 3 dní na účet Okresného súdu Košice I. Na odvolanie odporcu Krajský súd v Košiciach uznesením z 19. novembra 2009 sp. zn. 7 CoP 82/2009 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal odporca dovolanie, v ktorom žiadal zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov. Uviedol, že súdy pri uložení poriadkovej pokuty nebrali do úvahy, že pojednávania nariadeného na 1. marec 2004 sa nemohol zúčastniť z dôvodu práceneschopnosti, ktorú mu zdravotný stav nedovoľoval ani včas ospravedlniť; ospravedlnil ju ale dodatočne hneď, ako to bolo možné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241

ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) najskôr to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie, sú vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.; tieto ustanovenia ale neplatia, ak ide (o.i.) o uznesenie o poriadkovej pokute (viď § 239 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie odporcu smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu o uložení poriadkovej pokuty; dovolanie proti ktorému je v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. neprípustné.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež na povinnosť dovolacieho súdu vyplývajúcu z § 242 ods. 1 O.s.p. dovolací súd skúmal, či v konaní na súdoch nižších stupňov nedošlo k procesnej vade vymenovanej v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že z hľadiska uvedeného ustanovenia právne relevantné nie je samo tvrdenie dovolateľa, že k vade takejto povahy došlo, ale iba zistenie, že konanie je skutočne postihnuté danou vadou.

Dovolateľ netvrdil, že by konanie bolo postihnuté procesnou vadou v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. a vada tejto povahy ani nevyšla v dovolacom konaní najavo.

V dovolaní sa namieta, že postupom súdov došlo k odňatiu možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny (vadný) postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia ochrany jeho práv. Procesný postup súdov v danej veci ale zodpovedal povahe konania a rozhodovania o poriadkovej pokute (§ 53 O.s.p.). Súdom preto

nemožno vytýkať, že by ich procesný postup bol nesprávny a vedúci k vade konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Námietkou, že súdy nesprávne posúdili dôvod jeho neúčasti na súdnom pojednávaní 1. marca 2004, dovolateľ z hľadiska obsahového namieta, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Keďže právnym posúdením veci súd neznemožňuje účastníkovi realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia, nie je nesprávne právne posúdenie veci procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a nezakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia.

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie odporcu je v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. procesne neprípustné a že prípustnosť jeho dovolania nemožno vyvodiť ani z § 237 O.s.p. Dovolanie preto odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnej navrhovateľke vzniklo právo na náhradu trov konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. apríla 2010

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková